

Nr 296

Av herr **Bengtson** och herr **Johansson, Theodor**, angående likformiga regler för avdrag vid beskattningen för vissa resekostnader.

Landsbygdens fortgående avfolkning är ett av de svåraste samhällsproblemen i vår tid. Olika utvägar diskuteras för att skapa möjligheter för människorna att kunna bo kvar ute på landsbygden. Genom en aktiv lokaliseringspolitik har man sökt åstadkomma arbetstillfällen och försörjningsmöjligheter ute i bygderna för den arbetskraft, som friställts från jordbruket, bland annat på grund av rationaliseringen och mekaniseringen inom detta. Utvecklingen av de moderna kommunikationsmedlen, i synnerhet bilismen, har fört med sig, att arbetsplats och bostadsort ofta kommit att ligga långt från varandra. Ur synpunkten av att begränsa folkflytningen från landsbygden har det varit värdefullt att människorna kunnat bo kvar på denna, även om de erhållit arbete i en stad eller annan tätort. I trivselhänseende har detta haft stor betydelse såväl för vederbörandes familj som för hela bygden. Värdet härav har så stor betydelse att man från samhällets sida bör söka underlätta denna utveckling.

I detta avseende är det av väsentlig vikt, att kompensation i någon form lämnas för de kostnader, som den enskilde åsamkas för resorna mellan bostaden och arbetsplatsen. Den enda möjliga utvägen att kunna erhålla dylik kompensation torde vara via beskattningen genom generösare regler för avdrag för resekostnader än vad som för närvarande gäller. Enligt § 33 kommunalskattelagen har den skattskyldige rätt att erhålla skäligt avdrag för kostnaderna för resor mellan bostad och arbetsplats. Avdragsrätten hänförs sig i främsta rummet till kostnader för resor med allmänna kommunikationsmedel, såsom järnvägar, spårvägar, bussar o. d. men avdrag för kostnader för resor med egen cykel, moped eller lättare motorcykel medges också, om det möter svårigheter eller är omöjligt för vederbörande att anlita allmänt kommunikationsmedel. I fråga om landsbygden torde taxeringsnämnderna numera i regel efter anvisning från riksskattenämnden medge avdrag för kostnaderna för användande av moped eller lättare motorcykel med 8 öre per km om avståndet mellan arbetsplatsen och bostaden överstiger 10 km. Avdrag för kostnader för resor med bil, som ju går till vida större belopp,

godkännes vanligtvis icke. Bilen är ofta nödvändig, om den skattskyldige skall kunna bo kvar i sin gamla bostad, allmänna kommunikationsmedel finns långt ifrån alltid tillgängliga eller har sådana turer, att vederbörande kan anlita desamma. Att skaffa bostad på den ort, där arbetsplatsen finns, är inte lätt med tanke på den bostadsbrist, som förefinns inom de flesta tätorter. Dessutom är det en given fördel, att den på landsbygden bofasta befolkningen inte ytterligare uttunnas. Med hänsyn till den betydelse användningen av privatbilar för resor mellan bostad och arbetsplats sålunda har, är det synnerligen välmotiverat, att avdrag får göras för skäliga kostnader för dessa resor med bil.

Vi anser oss icke här böra lägga fram detaljerade förslag till utformning av avdragsregler i detta avseende; det bör kunna överlåtas åt riksskattenämnden att med stöd av bestämmelserna och de kompletterande anvisningarna i kommunalskattelagen om avdrag för kostnader för resor mellan bostad och arbetsplats utforma regler, som blir tillämpliga även för dylika resor med egen bil. För utformningen av sådana regler kan man tänka sig, antingen att vederbörande skattskyldig tillerkännes avdrag med ett visst belopp per körd kilometer eller också att schablonavdrag tillämpas. Med hänsyn till de strävanden, som på senare tid gjort sig gällande att förenkla såväl beskattningsreglerna som taxeringsförfarandet torde det sistnämnda vara att föredraga. För att avdrag över huvud taget skall medges, torde ett visst minimiavstånd mellan bostad och arbetsplats vara erforderligt, exempelvis 3 km. Schablonavdrag av olika belopp kan sedan medges för avstånd mellan 3 och 5 km, mellan 5 och 10 km o. s. v. Avdragen bör bli så pass stora, att de någorlunda motsvarar de faktiska kostnaderna för bilens användning dagligen på de avsedda sträckorna. Avdragen bör tillämpas likformigt över hela landet.

Med hänsyn till vad som sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att riksskattenämnden erhåller i uppdrag att utforma regler för avdrag för kostnader för resor med egen bil mellan bostad och arbetsplats, vilka regler sedan bör tillämpas likformigt över hela landet.

Stockholm den 26 januari 1956

Torsten Bengtson

Theodor Johansson